

Konklúzió

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 42. szám, 2020. október 16.

A lap 2020. október 9-i, 41. számában Lázár György tollából megjelent egy számomra sértő és lekezelő írás *Trianon zoomolva* címmel. Ez kigúnyolja az Amerikai Magyar Szövetség által szervezett angol nyelvű konferenciát, amelyen több magyar és amerikai történész a trianoni békediktátumról adott elő száz év távlatából. Felületesen végigmegy a konferencia résztvevőinek mondanivalóján, jobbra-balra csatolva sértő vagy lekicsinylő megjegyzéseket. Itt csak a nekem szegezett torzítással és sértéssel foglalkozom. (Mivel 80 éves vagyok – gondolja és szuggerálja –, lehet, hogy nem is kell komolyan venni, amit mondtam!) Azt írja, azt fejtegettem, „hogyan nem kellene már annyit foglalkozni Trianonnal. Túl kellene lépni azon.” Lázár Györgynek ki kellett volna a fülét tisztítania, vagy fülhallgatóját hangosabbra állítania, és akkor talán hallotta volna, hogy nem ez volt a konklúzióm előadásomhoz, hanem ez annak a bevezetője volt. Mert ezt követően azt mondtam, Trianont nem szomorkodva kell emlegetni, hanem munkával és friss elképzelésekkel felülmúlni, úgy, mint az Orbán-kormány a „nemzetegyesítés ünneplésével,” a Körösi Csoma Sándor- és Petőfi Sándor-programokkal, a magyar állampolgárság határokat áthidaló felajánlásával, és szomszédjainkkal aktív közös érdekeink ápolásával, amint ezt tesszük jelenleg a szlovákokkal, csehekkel és lengyelekkel. Sőt ilyen lépéseket kezdeményezünk a többi szomszédunkkal is!